

Skrót
Uchwały Rady Ministrów
z dnia 17 grudnia 1953 r.
w sprawie zapewnienia niezbędnych środków dla wzrostu hodowli zwierząt gospodarskich i rozwoju bazy paszowej zamieszczamy na stronie 3.

SZTANDAR MŁODYCH

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZMP

Warszawa, wtorek 22 grudnia 1953 r. Nr 303 (1132) B Cena 20 gr

Hallo! Hallo! TU MÓWI RADIOWEŻEL Sosnowieckich Zakładów Przemysłu Odzieżowego

Na otwartych zebraniach gromadzkich

Chłopi zapoznają się z Uchwałą Rady Ministrów w sprawie wzrostu hodowli i rozwoju bazy paszowej

W tysiącach gromad całego kraju odbyły się 20 bm. zebrania gromadzkie, poświęcone omówieniu doniosłej Uchwały Rady Ministrów w sprawie zapewnienia niezbędnych środków dla wzrostu hodowli zwierząt gospodarskich i rozwoju bazy paszowej.

Zetempowskie „trójki” wyjaśniają Uchwałę Rady Ministrów

Wiele o Uchwale Rady Ministrów w sprawie wzrostu hodowli, przyjętej ostatnio przez Sejm, szybko rozeszła się wśród młodzieży zetempowskiej w Kurianach k. Białegostoku. Aktywni zetempowscy gromady postanowili natychmiast zapoznać wszystkich członków koła ZMP z treścią Uchwały.

Zetempowiec J. Bombicki rozszerzy hodowlę w swoim gospodarstwie

W obszernej sali szkolnej tłoczno i gwarno. Licznie przybyli chłopcy ruszający na zebranie gromadzkie. Z zainteresowaniem słuchają prelegenta, czytającego i komentującego treść Uchwały.

Zetempowiec Jan Bombicki gospodarujący na 3 ha ziemi mówi:

„Tezy przedjazdowe mówią, że Państwo będzie zmniejszało to, by jak najszybciej polepszało się życie ludzi w naszym kraju. Nie tak dawno mieliśmy obniżkę cen. To był krok na drodze do lepszego życia. Te-

„W pracy samorządu decydującym warunkiem jest jej regularność” — pisał wybitny pedagog radziecki, autor wspaniałej książki „Pamięć Pedagogiczna”, Antoni Makarenko. — „Każdy organ samorządowy, który z jakichkolwiek przyczyn przez dłuższy czas nie zbiera się, traci swój autorytet i faktycznie trzeba go uznać za nieistniejący...”

A. Makarenko

Jak pracuje samorząd w Waszym Domu Młodego Robotnika czy Hotelu Robotniczym? Jakcie stosujecie formy tej pracy i jakie to daje wyniki? Jak pracą tą kieruje organizacja zetempowska Waszej kołnisi, huty, fabryki? Napiszcie o tym, zachowując głos w dyskusji „Sztandaru Młodych”

Dyskusję rozpoczynają już w najbliższych dniach, nie zwlekajcie więc z zabraniem w niej głosu! Wasze wypowiedzi wysyłajcie na adres: Redakcja „Sztandaru Młodych”, Warszawa, Wspólna 61 — „Dyskusja DMR-ach”.

udzielenia dalszej pomocy nam, pracującym chłopom. My, chłopcy, jesteśmy wdzięczni naszej ludowej władzy za troskę. Odwzajemnimy się na swój sposób: wiemy, że pierwszym naszym obowiązkiem jest wywiązać się ze swych powinności wobec Państwa. Ja już wszystkie dostawy wykonałem w 100 procentach.

Franciszek Sendor, uważany przez sąsiadów za bardzo dobrego hodowcę (ma 3 krowy, 2 konie, knura i maciorę z prosiętami) postanowił zakupić jeszcze jedną maciorę, choć ma tylko 4 ha użytków rolnych. Sendor miałby trudności z wykarmieniem świń, ale dzięki Uchwale uniknie ich, gdyż otrzyma większą ilość pasz treściwych. Postanowił on również w przyszłym roku zakazać w swoim gospodarstwie trochę zielenki.

Powiększyć ilość trzody chlewnej w gospodarstwach mało i średniorolnych chłopów

W większości gromad woj. poznańskiego odbyły się w dniu 20 bm. otwarte zebrania gromadzkie, na których chłopcy zapoznali się z Uchwałą Rady Ministrów w sprawie zapewnienia niezbędnych środków dla wzrostu hodowli zwierząt gospodarskich i rozwoju bazy paszowej.

Zamknięcie III Sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Izba zatwierdziła 20 dekrety Rady Państwa

Na 8 posiedzeniu Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w dniu 19 bm. przewodniczył Marszałek Sejmu, prof. Jan Dmbowski. Na posiedzeniu obecni byli członkowie Rady Państwa na czele z przewodniczącym, Aleksandrem Zawadzkim.

Harcerze przygotowują się do Igrzysk Zimowych

Igrzyska Harcerskie, które po raz pierwszy organizuje Ministerstwo Oświaty wspólnie z ZG ZMP i ZG LPZ, cieszą się szczególną popularnością wśród najmłodszych sportowców — dzieci szkół podstawowych. W tym sezonie zimowym impreza ta odbędzie się w Krynicy od 19 do 21 lutego.

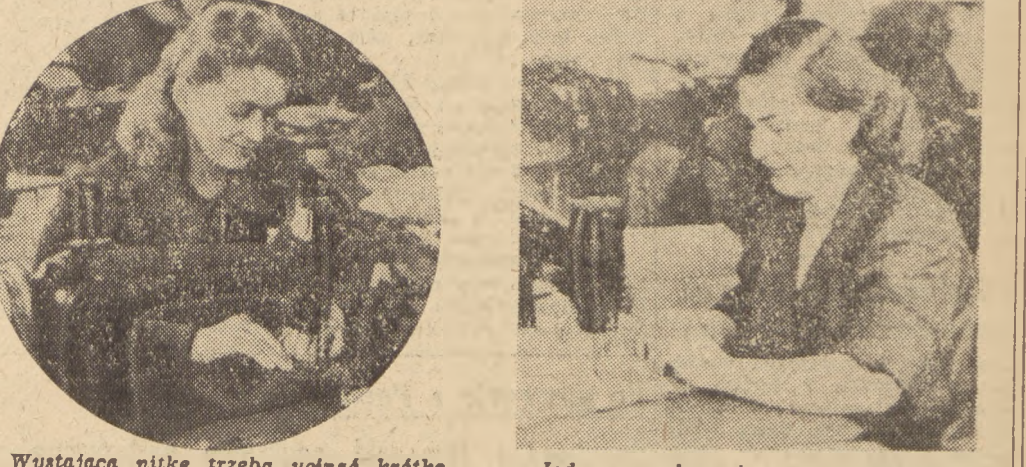
W Szkole Podstawowej TPD nr 2 w Kielcach przy ul. Komunistki członkowie Rady Drużyny Halina Gut uczy swoje koleżanki poprawnej sylabizacji. Opr. i zdjęcia J. Dempiak

„Towarzysze! IX Plenum Partii postawiło przed naszym przemysłem poważne zadanie — wzmożć walkę o przyspieszenie wzrostu stopy życiowej mas pracujących. Dla nas znaczy to produkować więcej dobrych, estetycznych wykonanych ubrań, produkować więcej i taniej. Musimy pamiętać, że odbiorcą naszej produkcji jest ludność pracująca Śląska.

Uświadomienie sobie tego zadania przez młodzież naszych zakładów znalazło już wyraz w konkretnej działalności — w realizacji zobowiązań podjętych na cześć II Zjazdu PZPR.

Towarzysze! W naszej codziennej pracy pamiętajmy o słowie, które dał nam Plenum: do dnia 1 stycznia zobowiązaliśmy się zaoszczędzić 190.000 m nici, 2.200 m krajki, 50 m taśmy do spodni oraz 200 igieł. Zgodnie z naszym zobowiązaniem musimy również dać produkcję wysokiej jakości”.

W jednej z hal Sosnowieckich Zakładów Przemysłu Odzieżowego pracuje młodzieżowa brygada szwaczek. Dziewczęta szyją męskie ubrania. Wszystkie przystąpiły do Czynu Przedjazdowego.

Wystającą nitkę trzeba uciąć krótko. W ten sposób można zaoszczędzić wiele kilometrów nici. ZOPIA NOWAK zaoszczędziła już 14 dróg 6.000 m nici. Jedną z czołowych szwaczek tow. BATOR, realizującą zobowiązanie przedjazdowe, dzięki uważnej pracy i dobrej konserwacji maszyny zaoszczędziła już 10 cennych, importowanych igieł maszynowych.

L. SZYDŁOWSKI Poznań

Aby szwaczki mogły bez przeszkód wykonać swoje przedjazdowe zobowiązania, maszyny muszą być zabezpieczone przed nieprzewidywanymi przestojami. „Lekarze maszyn” — mechanicy B SOBOŃ i W NĘDZA przystępując do Czynu Przedjazdowego zobowiązali się zwiększyć troskę o maszyny Dolychczas, dzięki dokonywanym przez nich systematycznym przeglądom maszyn, nie wydarzył się ani jeden dłuższy przestój.

Gotowe spodnie wędrują z łaską na stół prasowaczki. Jeszcze tow. T. DUDEK ładnie wyprasuje „kanty” i spodnie powędrują do kontroli. Jest to już setna para spodni, wyprodukowanych przy użyciu zaoszczędzonych dodatków i uszytych zaoszczędzonymi igłami.

Hallo! Hallo! TU RADIOWEŻEL CZYNU PRZEDJAZDOWEGO MŁODZIEŻY. TOWARZYSZKI Z SOSNOWIECKICH ZAKŁADÓW PRZEMYSŁU ODZIEŻOWEGO WZYWAJĄ WSZYSTKICH MŁODYCH PRACOWNIKÓW PRZEMYSŁU ODZIEŻOWEGO DO SZLACHETNEJ RYWALIZACJI W WALCE O OSZCZĘDNOŚĆ MATERIAŁÓW, O OBNIŻKĘ KOSZTÓW WŁASNYCH — W WALCE O TO, BY LUDZIE PRACY W NASZYM KRAJU MOGLI SIĘ ZAOPATRYWAĆ W CORAZ TANŻĄ I LEPSZĄ ODZIEŻ.

Plastycy i dziennikarze francuscy mówią z uznaniem o trosce jaką Polska Ludowa otacza ludzi sztuki

W związku z otwartą w Warszawie wystawą współczesnej sztuki francuskiej przebywała w Polsce, na zaproszenie Komitetu Współpracy Kulturalnej z Zagranicą, grupa francuskiej plastyki i dziennikarzy. 20 bm. w przeddzień wyjazdu do Francji, członkowie delegacji, którzy zwiedzili Warszawę, Kraków, Nową Hute, Zakopane, Gdańsk i Sopot podzieliли się z przedstawicielami prasy stołecznej swymi wrażeniami z pobytu w naszym kraju.

Uchwała Rady Ministrów

z dnia 17 grudnia 1953 r.

w sprawie zapewnienia niezbędnych środków dla wzrostu hodowli zwierząt gospodarskich i rozwoju bazy paszowej

(S k r ó t)

W ciągu 9 lat istnienia Polskiej Ludowej dokonano olbrzymiej pracy w dziedzinie odbudowy hodowli ze zniszczeń wojennych oraz stworzono warunki dalszego jej rozwoju.

Stan hodowli osiągnięty w 1953 r. wykazuje w porównaniu ze stanem z 1946 r. następujący wzrost:

Pogłowia	1946	1953	Wskaźnik wzrostu w latach 1946—1953 (rok 1946 = 100)
	w tysiącach szt.		
bydła	8.911	7.385	189
trzody chlewnej	2.674	9.730	364
owiec	727	3.330	458
konie	1.730	2.720	157

Stan pogłowia trzody chlewnej na 1. VII. 1953 r. w porównaniu ze średnim stanem pogłowia w latach 1934—1938 wyniósł 136,2 proc., stan pogłowia owiec — 111,1 proc. Obok ilościowego wzrostu pogłowia, wzrosła również produktywność zwierząt, między innymi mleczność krów podniosła się w 1953 r. w porównaniu z 1938 r. z 1400 litrów do 1716 litrów.

Osiągnięte dzięki wysiłkowi chłopstwa pracującego, robotników rolnych i systematycznej pomocy Państwa Ludowego powiększenie pogłowia zwierząt gospodarskich i ich produktywności umożliwiło stały wzrost zaopatrzenia ludności w artykuły produkcji zwierzęcej. W przeliczeniu na jednego mieszkańca roczna produkcja mięsa wołowego i wieprzowego wynosiła w 1952 r. 35,2 kg, podczas gdy w 1938 r. wynosiła 24,3 kg, produkcja mleka — 342,1 litra w 1953 r., a 286,9 litra w 1938 r.

Państwo Ludowe, realizując konsekwentnie politykę sojuszu robotniczo-chłopskiego, okazywało chłopom wszechstronną pomoc, która w zakresie hodowli dotyczyła:

dostaw inwentarza, kredytów na jego zakup oraz na odbudowę pomieszczeń dla inwentarza, ulg dla gospodarstw zwiększających hodowlę, stałe rozszerzanie opieki weterynaryjnej.

Szczególne znaczenie dla rozwoju hodowli posiada rozszerzenie przez Państwo kontraktacji i związanej z nią pomocy w postaci pasz, materiałów opałowych, zaliczek pieniężnych itp.

Na specjalne podkreślenie zasługują rosnący stale rozwój hodowli zespolonej w spółdzielniach produkcyjnych. W szeregu województw spółdzielnie produkcyjne, prowadzące hodowlę zespoloną, osiągnęły już, łącznie z hodowlą przyzagrodową, wyższą obsadę inwentarza żywego na 100 ha użytków rolnych oraz wyższą mleczność krów w porównaniu z gospodarką indywidualną.

Duży wzrost hodowli osiągnięty został również w państwowych gospodarstwach rolnych. W porównaniu z r. 1949 pogłowie bydła wzrosło o 135,7 proc., w tym krowy o 155,5 proc., trzody chlewnej o 320,9 proc., owiec o 192,8 proc.

Pomimo tych poważnych osiągnięć, rozwój hodowli nie nadąga za szybko rosnącymi potrzebami w zakresie zaopatrzenia ludności w artykuły spożywcze i przemysłu w surowce pochodzenia zwierzęcego.

Szczególne niezadowalające wyniki wykazuje hodowla bydła, którego pogłowie nie osiągnęło jeszcze stanu przedwojennego, a w okresie ostatnich 4 lat wzrosło tylko o 4 proc.

Poważnym brakiem w rozwoju hodowli

jest zbyt duża nierównomierność, zarówno obsady inwentarza na 100 ha użytków rolnych jak i produktywności zwierząt w poszczególnych rejonach kraju. Uchwała wskazuje na główne przyczyny niedostatecznego rozwoju hodowli w szeregu województw:

— nienadążanie produkcji pasz za wzrostem pogłowia; szczególnie duże niedociągnięcia w zagospodarowaniu i użytkowaniu łąk i pastwisk, w uprawie lucerny, koniczyny i innych mitylkowych, nieterminowe zbiory i niewłaściwe przechowywanie oraz zaniedbywanie kiszzenia pasz zielonych i okopowych;

— nie zawsze należyty i elastyczny system bodźców materialnych dla rozwoju hodowli oraz, przy ogólnej słabym wymiarze obowiązkowych dostaw, częste wypaczenia, polegające na niedostatecznym uwzględnianiu konkretnych warunków terenowych;

— niepełne wykorzystanie możliwości odnawiania stad, zwłaszcza wychowu cieląt;

— niedostateczna troska o podniesienie produktywności zwierząt gospodarskich, szczególnie o rozwój hodowli zarodkowej;

— powatne zaniedbania w zakresie pielęgnacji zwierząt oraz w ich żywieniu;

— niewystarczające zaopatrzenie gospodarstw rolnych w materiały budowlane oraz w sprzęt i narzędzia dla potrzeb hodowli;

— zbyt powolne wprowadzanie w PGR-ach i spółdzielniach produkcyjnych mechanizacji robót w hodowli;

— zbyt słaba pomoc służby zootechnicznej i weterynaryjnej oraz niedostateczne upowszechnianie wiedzy rolniczej;

— brak kadr fachowych w służbie zootechnicznej i niedostateczne ich przygotowanie.

mleczarskich, całokształt zaległości w tytułu obowiązkowych dostaw mleka za rok 1952.

Wykonane przez te gospodarstwa obowiązkowe dostawy mleka za rok 1953 zaliczyć na poczet zaległości w obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych za rok 1952, bądź na poczet obowiązkowych dostaw mleka lub innych produktów rolnych w roku 1953.

15. Umorzyć w uzasadnionych przypadkach gospodarstwom o obszarze od 2 do 7 ha użytków rolnych zaległości w obowiązkowych dostawach mleka za rok 1952.

16. Umorzyć wszystkim członkom spółdzielni produkcyjnych zaległości w dostawach obowiązkowych mleka za rok 1952, przypadające z tytułu posiadania działek przyzagrodowych.

a) Umorzyć zobowiązania w obowiązkowych dostawach mleka za rok 1952 członkom spółdzielni, którzy wnieśli do spółdzielni cały posiadany areal nie przekraczający 2 ha użytków rolnych w tych przypadkach, gdy byli oni obciążeni obowiązkowymi dostawami mleka z tych użytków.

b) Zależnie od członków spółdzielni, którzy wnieśli do spółdzielni cały posiadany areal nie przekraczający 2 ha użytków rolnych, wykonane za rok 1952 obowiązkowe dostawy mleka na zaległości w obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych z 1952 r. bądź na obowiązkowe dostawy innych produktów rolnych za rok 1953.

17. Umorzyć wszystkim członkom spółdzielni produkcyjnych, którzy wnieśli do spółdzielni cały posiadany areal nie przekraczający 1 ha użytków rolnych, zobowiązania z tytułu obowiązkowych dostaw mleka za rok 1953 w tych przypadkach, gdy byli oni obciążeni obowiązkowymi dostawami mleka z tych użytków.

Wykonane przez członków spółdzielni, którzy wnieśli do spółdzielni cały posiadany areal, nie przekraczający 1 ha użytków rolnych, dostawy mleka za rok 1953 zaliczyć na poczet obowiązkowych dostaw innych produktów rolnych.

18. Zawiesić wykonanie bieżących dostaw mleka za rok 1954 do dnia 30 czerwca 1954 r. gospodarstwom rolnym o obszarze użytków rolnych do 3 ha (z wyjątkiem gospodarstw ogrodniczo-warzywniczych), które na dzień 1 października 1953 r. nie posiadały krów — pod warunkiem, że podejmą one zobowiązanie nabycia krów lub jałówek w terminie do 30.VI.1954 r.

a) Zwolnić od obowiązkowych dostaw mleka za rok 1954 wyżej wymienione gospodarstwa, jeśli w terminie do dnia 30.VI.1954 r. zaopatrzą się w krowy.

b) Gospodarstwa rolne, o których mowa wyżej, jeśli w terminie do dnia 30.VI.1954 r. zaopatrzą się w jałówki, zwolnić od obowiązkowych dostaw mleka za rok 1954 oraz na dalszy okres do czasu doprowadzenia zakupionych jałówek do stanu mleczności.

19. Przyznaje się na rok 1954 obniżenie obowiązkowych dostaw mleka w wysokości:

a) 200 litrów mleka za każde cielenie pozostawione do chowu,

b) 300 litrów mleka za każde cielenie pozostawione do chowu, a pochodzące od krowy zapisanej do ksiąg wstępnych lub głównych,

c) 300 litrów mleka za każdego buhaja z tymczasowym świadectwem uznania,

d) 500 litrów mleka za każdego buhaja ze stałym świadectwem uznania.

20. Zwiększyć znacznie w 1954 r. sumę kredytów długoterminowych i krótkoterminowych, udzielanych małym i średniorolnym gospodarstwom chłopskim oraz członkom spółdzielni produkcyjnych na zakup krów i jałówek.

lub części sztuk bydła rzeźnego (wyrażone w kg żywej wagi) stanowiące nadwyżkę ponad obowiązkowe dostawy zwierząt — w zależności od jakości tego bydła — w sposób następujący:

— I klasy podnieść o 30%, II klasy — o 35%, III klasy — o 20% i IV klasy — o 10%, a ceny bydła pozostałych klas utrzymać na niezmiennym poziomie.

Rozszerzenie kontraktacji zwierząt rzeźnych i środków pomocy produkcyjnej udzielanej gospodarstwom kontraktacyjnym

21. Zobowiązać Ministra Skupu do powiększenia planu kontraktacji trzody chlewnej mięsno-słoninowej na rok 1954 do wysokości 1.400.000 sztuk wobec około 1.000.000 sztuk w roku 1953.

22. Zobowiązać Ministra Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego do zakontraktowania na dostawy w roku 1954 — 1.300.000 sztuk trzody chlewnej i bekonowej.

23. Utrzymać za dostarczenie z kontraktacji sztuk trzody chlewnej mięsno-słoninowej i bekonowej korzystne warunki sprzedaży oraz premie hodowlaną w postaci zapłaty oraz wagi i płodna w wysokości obowiązkowej w roku 1953.

24. Zobowiązać Ministra Skupu do zwiększenia planu kontraktacji prosiąt i warchlaków na dostawy w roku 1954 — do wysokości 600.000 sztuk wobec 400.000 sztuk w roku 1953. Zapewnić producentom dostarczającym zakontraktowane prosięta lub warchlaki zapłatę za dostarczone sztuki w formie kształtującej się w obrocie walorowym w czasie i miejscu dostawy, a ponadto premie w wysokości 10% ceny zakupu oraz prawo do nabycia 2 kg węgla za każdy kilogram dostarczonego prosiąt lub warchlaków. Łączna zapłata z premią nie może być jednak niższa od 16 zł za kg przy dostawie prosiąt o wadze od 18 do 25 kg oraz od 14 zł za kg przy dostawie warchlaków o wadze od 26 do 45 kg.

25. Przyznać gospodarstwom rolnym utrzymującym maciory prawo do nabycia pasz bieżących za każdy młyn wynoszący co najmniej 6 żywych prosiąt w okresie od 1 marca do 30 czerwca 1954 r. w ilości:

— 40 kg za młot od maciory, a 75 kg za młot od maciory zapisanej do księgi głównej lub wstępnej.

26. Zobowiązać Ministra Skupu do powiększenia planu kontraktacji młodego bydła rzeźnego w roku 1954 do ilości 200.000 sztuk wobec 80.000 sztuk w roku 1953.

27. Wprowadzić nową, korzystną dla hodowcy formę odroczenia terminu dostawy zakontraktowanego młodego bydła na okres czasu umożliwiający hodowcy odchowianie sztuki do wagi nie niższej niż 180 do 200 kg, w zależności od rasy bydła. Producentom dostarczającym odchowane bydło wypłacać dodatkową premie w wysokości 1/200 za każdą sztukę, która osiągnie wagę powyżej 180 lub 200 kg żywej, w zależności od rasy.

28. W celu stworzenia materialnego zainteresowania hodowców w poprawie jakości bydła rzeźnego zmienić z dniem 27.XII.1953 r. ceny skupu za całe sztuki

zabowiązuje Min. Rolnictwa i Ministra PGR do rozszerzenia stosowania sztucznego umiastnienia zwierząt celem najbardziej racjonalnego wykorzystania rozpiętków o wybitnej wartości hodowlanej.

III. Zadania dotyczące polepszenia żywienia i użytkowania zwierząt

Aby upowszechnić racjonalne żywienie oraz polepszyć sposoby chowu i użytkowania zwierząt Rada Ministrów zobowiązuje Rada Ministrów do wyznaczenia zarządców, zmierzających do wzmocnienia pielęgnacji łąk i pastwisk.

Rada Ministrów zobowiązuje następnie Ministra Rolnictwa i Ministra PGR oraz prezidium rad narodowych do traktowania akcji zbioru siana na równi z akcją żywną — do zwiększenia mechanizacji sprzętu siana, pozyskiwania z łosów państwowych źerdy na rusztowaniu do suszenia siana i gromadzenia kwater na pastwiskach itp.

Uchwała zobowiązuje odpowiednie Ministerstwa do umiastnienia zwierząt celem najbardziej racjonalnego wykorzystania rozpiętków o wybitnej wartości hodowlanej.

IV. Wzmocnienie służby zootechnicznej, rozszerzenie masowego instruktazu i szkolenia producentów, upowszechnienie wiedzy rolniczej w zakresie hodowli

Celem ulepszenia fachowej pomocy w zakresie hodowli Uchwała zobowiązuje Min. Rolnictwa do stopniowego tworzenia rejonów zootechnicznych, obejmujących 2—3 gminy i do powołania rejonowych zootechników przy PRN; do dalszego uzupełniania liczby zootechników przy PRN; do powołania przy POM w r. 1954 200 zootechników oraz dalszych 200 w r. 1955; do przeszkolenia znacznej ilości zootechników — specjalistów na kilkulmiesięcznych kursach w r. 1954 i w r. 1955. Uchwała poleca następnie Min. Szk. Wyższego przedłożyć w terminie 3 miesięcy projekt Uchwały o rozbudowie wydziałów zootechnicznych na uczelniach rolniczych oraz do uprowadzenia od 1954 r. zootechnicznych studiów nocnych.

W ostatnich dwóch rozdziałach Uchwała ustala zadania nauki w dziedzinie podniesienia produkcji zwierzęcej i rozszerzenia bazy paszowej oraz zadania rozwoju hodowli w PGR-ach.

II. O rozszerzeniu bazy paszowej, rozwoju hodowli zarodkowej i wzmocnieniu pomocy zootechnicznej i weterynaryjnej

I. Zadania w zakresie rozbudowy bazy paszowej

Uchwała wskazuje, że dalszy rozwój hodowli zależy w znacznym stopniu od zwiększenia produkcji pasz, którą wiele gospodarstw niestwierdzone traktuje jako drugorzędne zadanie.

W celu zwiększenia bazy paszowej Uchwała postanawia podnieście gospodarki łakowo-pastwiskowej — zobowiązuje Ministra Rolnictwa do znacznego rozszerzenia robót melioracyjnych oraz do wydania zarządów, zmierzających do wzmocnienia pielęgnacji łąk i pastwisk.

Rada Ministrów zobowiązuje następnie Ministra Rolnictwa i Ministra PGR oraz prezidium rad narodowych do traktowania akcji zbioru siana na równi z akcją żywną — do zwiększenia mechanizacji sprzętu siana, pozyskiwania z łosów państwowych źerdy na rusztowaniu do suszenia siana i gromadzenia kwater na pastwiskach itp.

Uchwała zobowiązuje odpowiednie Ministerstwa do umiastnienia zwierząt celem najbardziej racjonalnego wykorzystania rozpiętków o wybitnej wartości hodowlanej.

II. Zadania w zakresie rozwoju hodowli zarodkowej

Uchwała stwierdza, że przyspieszenie poprawy wartości użytkowej zwierząt gospodarskich wymaga znacznego powiększenia rozmiarów i podniesienia poziomu hodowli zarodkowej, która wciąż jeszcze nie zaspokaja potrzeb rolnictwa. W tym celu należy znacznie zwiększyć w r. 1954 i 1955 ilość zwierząt, zapisanych do ksiąg zarodkowych oraz obić ocenę wartości użytkowej nowo, znaczne ilości krów, łech, owiec-maciorek. Minister Rolnictwa został także zobowiązany do uregulowania pracy ośrodków hodowlanych oraz do zorganizowania w latach 1954—55 nowych ośrodków hodowlanych — w zakresie hodowli bydła 21, trzody chlewnej 21, owiec 11 i koni 8 ośrodków.

Uchwała rozszerza następnie pomoc dla spółdzielni produkcyjnych i indywidualnych gospodarstw chłopskich utrzymujących uznane rozpiętki lub prowadzących hodowlę zwierząt zarodkowych oraz

zabowiązuje Min. Rolnictwa i Ministra PGR do rozszerzenia stosowania sztucznego umiastnienia zwierząt celem najbardziej racjonalnego wykorzystania rozpiętków o wybitnej wartości hodowlanej.

III. Zadania dotyczące polepszenia żywienia i użytkowania zwierząt

Aby upowszechnić racjonalne żywienie oraz polepszyć sposoby chowu i użytkowania zwierząt Rada Ministrów zobowiązuje Rada Ministrów do wyznaczenia zarządców, zmierzających do wzmocnienia pielęgnacji łąk i pastwisk.

Rada Ministrów zobowiązuje następnie Ministra Rolnictwa i Ministra PGR oraz prezidium rad narodowych do traktowania akcji zbioru siana na równi z akcją żywną — do zwiększenia mechanizacji sprzętu siana, pozyskiwania z łosów państwowych źerdy na rusztowaniu do suszenia siana i gromadzenia kwater na pastwiskach itp.

Uchwała zobowiązuje odpowiednie Ministerstwa do umiastnienia zwierząt celem najbardziej racjonalnego wykorzystania rozpiętków o wybitnej wartości hodowlanej.

IV. Wzmocnienie służby zootechnicznej, rozszerzenie masowego instruktazu i szkolenia producentów, upowszechnienie wiedzy rolniczej w zakresie hodowli

Celem ulepszenia fachowej pomocy w zakresie hodowli Uchwała zobowiązuje Min. Rolnictwa do stopniowego tworzenia rejonów zootechnicznych, obejmujących 2—3 gminy i do powołania rejonowych zootechników przy PRN; do dalszego uzupełniania liczby zootechników przy PRN; do powołania przy POM w r. 1954 200 zootechników oraz dalszych 200 w r. 1955; do przeszkolenia znacznej ilości zootechników — specjalistów na kilkulmiesięcznych kursach w r. 1954 i w r. 1955. Uchwała poleca następnie Min. Szk. Wyższego przedłożyć w terminie 3 miesięcy projekt Uchwały o rozbudowie wydziałów zootechnicznych na uczelniach rolniczych oraz do uprowadzenia od 1954 r. zootechnicznych studiów nocnych.

W ostatnich dwóch rozdziałach Uchwała ustala zadania nauki w dziedzinie podniesienia produkcji zwierzęcej i rozszerzenia bazy paszowej oraz zadania rozwoju hodowli w PGR-ach.

(Tekst wydrukowany pismem pochylm, stanowił streszczenie części Uchwały, dokonane przez redakcję.)

I. O zadaniach w dziedzinie rozwoju hodowli i zwiększeniu pomocy państwa dla gospodarki chłopskiej

I. Zadania dotyczące zwiększenia pogłowia i podniesienia produktywności zwierząt

Zgodnie z wytycznymi IX Plenum KC PZPR, dotyczącymi przyspieszenia rozwoju hodowli i w celu powiększenia produkcji mięsa, mleka, tłuszczów zwierzęcych, wełny oraz innych surowców pochodzenia zwierzęcego, należy zapewnić taki rozwój hodowli, aby osiągnąć w roku 1955 następujący stan pogłowia:

bydła — około 8 milionów sztuk (w tym krów co najmniej 5 i pół miliona sztuk)

trzody 10 milionów 750 tysięcy sztuk owiec 4 i ćwierć miliona sztuk.

W hodowli bydła

Uznać, iż podstawowym zadaniem produkcji zwierząt na najbliższe lata jest przyspieszenie wzrostu pogłowia bydła przy równoczesnym wzroście mleczności krów i żywej wagi bydła.

W hodowli trzody chlewnej

Pogłowie trzody chlewnej w 1953 r. powinno wzrosnąć w porównaniu do 1952 r. o 10—15 procent.

W hodowli owiec

Pogłowie owiec w 1953 r. powinno wzrosnąć w porównaniu z 1952 r. o 25

— 30 procent, przy czym udział owiec cienkorunnych winien wzrosnąć do 25 procent ogólnego stanu pogłowia. Wydatność wełny od owcy w 1955 r. powinna wzrosnąć w porównaniu z r. 1953 co najmniej o 5 proc. oraz powinna być zapewniona poprawa jakości wełny.

W hodowli koni

Pomimo stałego rozwoju mechanizacji rolnictwa, co będzie spełniał nadal dużą rolę w rolnictwie i transporcie. Hodowla koni powinna być w dalszym ciągu oparta na troskliwej opiece. Głównym zadaniem hodowli koni jest podniesienie ich jakości i upowszechnienie typu konia bardziej dostosowanego do potrzeb gospodarki rolnej.

Uchwała zobowiązuje Ministra Rolnictwa i Ministra PGR do ustalenia zadań i kierunków rozwoju hodowli bydła, trzody chlewnej, owiec i koni w poszczególnych rejonach kraju stosownie do warunków przyrodniczych i ekonomicznych oraz potrzeb gospodarki narodowej.

II. Zwiększenie pomocy paszowej dla gospodarki chłopskiej, uregulowanie systemu dostaw obowiązkowych, rozszerzenie kontraktacji zwierząt rzeźnych i hodowlanych oraz zwiększenie kredytów hodowlanych i zaopatrzenia w materiały budowlane

W celu zabezpieczenia rozwoju hodowli w 1954 r., uwzględniając trudności w zakresie pasz tręściwych, spowodowane słabszymi zbiorami żyta w roku bieżącym, Rada Ministrów postanawia zwiększyć pomoc paszową udzielaną gospodarstwom chłopskim.

Ilości pasz tręściwych, przeznaczone przez Państwo jako bezpośrednią pomoc dla rozwoju hodowli, zostają zwiększone w 1954 roku i osiągną około 750.000 ton.

Podstawowe ilości pasz tręściwych będą skierowane na wieś w ramach następujących form pomocy hodowlanej:

1. na premiowanie zwiększonej o 40 proc. w porównaniu z rokiem 1953 kontraktacji trzody chlewnej mięsno-słoninowej;

2. na premiowanie w ramach kontraktacji trzody chlewnej bekonowej;

3. na premiowanie paszami za dostarczenie w okresie od 1 lutego do 31 lipca 1954 r. — w ramach obowiązkowych dostaw — sztuki trzody chlewnej mięsno-słoninowej o wyższej wadze;

4. na pomoc paszową gospodarstwom chłopskim utrzymującym maciory;

5. na zwiększenie znacznie pomocy państwa dla gospodarstw utrzymujących rozpiętki uznane oraz dla hodowców rozprowadzających w ramach kontraktacji wychowujące cielczki, jałówek, buhajów, knurów i tryków;

6. na premiowanie paszami za wywóz drewna z lasu oraz za prace transportowe wykonywane przez chłopów dla niektórych przedsiębiorstw upowszechnionych.

Poza zwiększoną pomoc paszową, która stanowi poważny czynnik dla ułatwienia rozwoju hodowli w 1954 r., podjęte zostaną dalsze środki dla powiększenia materialnego zainteresowania chłopów w powiększaniu towarowej produkcji zwierzęcej.

Środki te polegają na:

1) rozszerzeniu zwolnień, ulg i zamienników w systemie dostaw obowiązkowych zwierząt rzeźnych i mleka;

2) podwyższeniu premii pieniężnych za terminową dostawę trzody chlewnej w obowiązkowych dostawach;

3) stworzeniu dodatkowych bodźców materialnych dla podniesienia jakości i wagi bydła rzeźnego;

4) zapewnieniu dogodniejszych warunków dla producentów dostarczających w ramach kontraktacji prosięta i warchlaki;

5) znacznym powiększeniu w 1954 r. pomocy kredytowej przeznaczonej dla gospodarstw chłopskich na zakup jałówek i krów;

6) stworzeniu warunków dla znacznie szerszego rozszerzenia hodowli zarodkowej.

9. Obniżyć wysokość dostaw zwierząt rzeźnych i mleka gospodarstwom spółdzielczym i indywidualnym posiadającym:

a) od 30 do 40 proc. użytków rolnych w V i VI kl. — o 20 proc.,

b) od 40 do 50 proc. użytków rolnych w V i VI kl. — o 30 proc.,

c) powyżej 50 proc. użytków rolnych w klasie V i VI — o 40 proc.

Wymienione wyżej obniżki stosuje się od powierzchni użytków rolnych V i VI klasy, posiadanych przez wymienione gospodarstwa.

10. Zezwolić gospodarstwom:

a) o obszarze do 2 ha użytków rolnych na wykonanie w całości obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych dowolnym rodzajem zwierząt rzeźnych lub drobiem, albo zwierzętami hodowlanymi lub wełną owczą potną.

b) o obszarze ponad 2 do 5 ha użytków rolnych na wykonanie 30 proc. obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych — dowolnym rodzajem zwierząt rzeźnych lub drobiem, albo zwierzętami hodowlanymi, lub wełną owczą potną.

c) o obszarze ponad 5 ha użytków rolnych na wykonanie 30 proc. obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych — dowolnym rodzajem zwierząt rzeźnych, zwierzętami hodowlanymi lub wełną owczą potną.

d) położonym w rejonach o intensywnej hodowli owiec na wykonanie całości zobowiązania rocznego — przez dostawę wełny owczej potnej.

e) specjalizującym się w hodowli owiec poza rejonami hodowli owiec — na wykonanie za zgodą właściwych władz obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych — dostawą wełny owczej potnej.

11. Zobowiązać Ministra Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego do wydawania w porozumieniu z Ministrem Skupu gospodarstwom rolnym położonym w rejonach o niedostatecznej sieci punktów skupu mleka — zezwolić na wykonanie obowiązkowych dostaw mleka dostawą masła osiekowego.

12. Ustalić z dniem 1 stycznia 1954 r. premie pieniężne dla gospodarstw rolnych, które wykonują obowiązkowe dostawy w żywcie trzody chlewnej, zgodnie z terminarzem zatwierdzonym przez prezidium rad narodowych, w następującej wysokości:

— 25 proc. obowiązkującej ceny skupu w dostawach obowiązkowych za dostawy trzody wykonane w terminach uprzednio ustalonych na okres od 1 stycznia do 30 czerwca i od 1 września do 30 września 1954 r.

— 40 proc. obowiązkującej ceny skupu w dostawach obowiązkowych za dostawy trzody wykonane w terminach uprzednio ustalonych na okres od 1 lipca do 31 sierpnia 1954 r.

— 20 proc. obowiązkującej ceny skupu w dostawach obowiązkowych za dostawy trzody wykonane w terminach uprzednio ustalonych na okres od 1 października do 30 listopada 1954 r.

— 10 proc. obowiązkującej ceny za dostawy trzody chlewnej wykonane przed terminem określonym w terminarzu dostaw.

13. Przyznać gospodarstwom rolnym, które dostarczą w okresie od dnia 1 lutego do dnia 31 lipca 1954 r. na poczet obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych tuczniaki o wadze nie niższej niż 130 kg, a dla tuczniaków rasy gołębskiej (w terminach określonych przez Min. Skupu) nie niższej niż 115 kg — prawo do nabycia pasz tręściwych w wysokości:

a) 0,5 kg paszy tręściwej — za każdy kg żywej wagi zaliczonej na obowiązkowe dostawy zwierząt rzeźnych.

b) 1 kg paszy tręściwej za każdy kg nadwyżki, powstałej z tego tuczniaka, zaliczonej na dostawę ponadobowiązkową.

W sprawie umorzenia zaległych dostaw obowiązkowych mleka małorolnym i średniorolnym gospodarstwom chłopskim oraz pomocy tym gospodarstwom w nabyciu krów i jałówek

Umorzyć wszystkim gospodarstwom o obszarze nie przekraczającym 2 ha użytków rolnych, z wyjątkiem gospodarstw ogrodniczo-warzywniczych i

UWAGA: pełny tekst „Uchwały Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1953 r. w sprawie zapewnienia niezbędnych środków dla wzrostu hodowli zwierząt gospodarskich i rozwoju bazy paszowej” zamieściła „Trybuna Ludu” w numerach 353 i 354.

